

riernes mulighed for at udbyde efter- og videreuddannelse, men forudsætter, at der af ressourcemæssige årsager foregår en vis koordinering af indsatsen mellem de udbydende parter.

Med henblik på den fremtidige struktur i lærernes efter- og videreuddannelse foreslår udvalget, at der nedsættes et udvalg bestående af de udbydende parter, brugerne og aftagerne til afklaring heraf.

Udvalget forudsætter i øvrigt, at den eksisterende tompladsordning fortsætter på uændrede vilkår, således at der fortsat afsættes begrænsede ressourcer til formålet.

Udvalget har gennemgået alle lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser, bl.a. tilskyndet af ministerens bemærkninger herom under 1. behandling af lovforslaget. Udvalget foreslår, at en række bemyndigelser bortfalder, jf. ændringsforslag nr. 4, 6, 8 og 11. Ændringsforslag nr. 7 er en konsekvens heraf, og ændringsforslag nr. 15, 16 og 17 vedrører lovforslagets ikrafttræden.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) udtaler endvidere:

Flertallet ønsker desuden at understrege, at internationaliseringen nødvendiggør, at folkeskolens lærere har en viden om, hvorledes de kan arbejde med fremmedsprogede elever i deres dansksproglige udvikling. Erhvervelsen af denne viden må, som også foreslået af Læreruddannelsesudvalget i dettes betænkning, først og fremmest ske i liniefaget dansk. Men derudover bør der også i fællesfaget dansk være en introduktion til undervisning i dansk som andetsprog.

Et andet flertal (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Flertallet finder, at ministerens ændringsforslag om valgfag som liniefag bryder med princippet om, at det er i folkeskoleloven, at fagene værdifastsættes som obligatoriske fag, tilbudsfag eller valgfag, og ikke i læreruddannelsesloven. Hvis f.eks. spansk i fremtiden skal have en »vigtig« placering i folkeskolen, er det i folkeskolens fagrække, at denne ændring skal ske,

hvorefter faget pr. automatik vil blive udbudt som liniefag på seminarierne. Reglen giver en rimelig god styring af ressourcerne i læreruddannelsen og sikrer, at de lærerstudierende ikke uddannes i et liniefag, som der ikke er efterspørgsel efter i folkeskolen.

Flertallet er derfor tilfreds med lovforslagets oprindelige formulering og stemmer derfor imod det stillede ændringsforslag.

Et tredje flertal (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) udtaler: Ministeren har over for flertallet oplyst, at de faglige suppleringskurser må betragtes som et tilbud til de studerende, der ønsker at vælge et liniefag, hvor deres faglige forudsætninger ikke er på højde med det indgangsniveau, der er nødvendigt for at kunne følge undervisningen i faget. Der vil visse steder i enkelte fag måske blive tale om ganske få studerende, eventuelt selvstuderende med meget få timer. Undervisningen kan varetages af seminariets egne lærere, men et samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner i området kan også tænkes.

Flertallet har noteret sig, at ministeren vil overveje mulighederne for at styrke praktikken i læreruddannelsen, herunder muligheden for at indføre et element af lønnet praktik i en eller anden form. Flertallet har ligeledes noteret sig, at ministeren har til hensigt at forhandle noget sådant med de forhandlingsberettigede parter, og flertallet konstaterer, at det i givet fald kræver lovændring.

Et mindretal (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) udtaler følgende:

Mindretallet er af ministeren blevet gjort opmærksomt på den binding af liniefagsrækken, som er en følge af bemærkninger til § 2, stk. 3, og som stiller sig hindrende i vejen for, at folkeskolens valgfag kan udbydes som liniefag. Mindretallet ønsker at fastholde bindingen af liniefagene til folkeskolens obligatoriske fag og tilbudsfag, men kan dog tiltræde, at ministeren kan give konkret tilladelse til, at enkelte af fol-